

III.

Нивга не шж идж
 Въ родната земля
 На славний Пелида,
 Дѣ не Леонида
 Почива праха;

Та съ гласъ тихъ и жаленъ
 Да пригаж тамъ
 Нашъ животъ страдаленъ,
 Наший бунтъ печаленъ,
 Наший ядъ голямъ;

Защото гласа ми
 Ако бжде чутъ,
 И изъ гроба стане
 Съсь своето знаме
 Нѣкой герой лютъ,

И погледъ сьрдито
 Въ мене като впий,
 Съ дума грѣмовита,
 Той грозно попита:
 Колко бѣхте вий?

IV.

Но ти земя бѣдна
 На тагьвъ въпросъ
 Нѣма да си блѣдна:
 Да дадешъ си врѣдна
 Отвѣтъ гордъ и простъ.

Ти можешъ погаза
 Твоя народъ голъ
 Безъ ядъ, безъ умраза,
 Ти можешъ му гѣза:
 Имамъ Вучи-Долъ!...